

Bedenkingen bij het Avondmaal, maaltijd des Heeren.

Bij de viering van het Avondmaal wordt stilgestaan bij het lijden en sterven van de Heer als verzoening voor onze zonden. Maar de vraag die we ons daarbij moeten stellen is, in hoeverre we misschien bezig zijn met eigendunkelijke godsdienst (rituelen en leringen van mensen – Kol. 2:22-23) in het leven te roepen die God niet bedoeld heeft, omdat we de Bijbel zijn gaan lezen vanuit onze eigen culturele achtergrond en niet vanuit de culturele achtergrond van de Joodse schrijvers.

Matt. 26:26 - Marc.14:22 – Luc. 22:19, Toen de Heer zei “**dit is Mijn lichaam ... dit is Mijn bloed ...**” heeft Hij **geen nieuwe** viering ingesteld; Hij maakte gebruik van de Seder-maaltijd (die herinnert aan de verlossing uit Egypte) en **voegde er een accent aan toe!** En dat het de Seder-maaltijd betrof volgt uit:

- dat men het Pascha vierde (Luc. 22:7-8);
- dat er meerdere bekens bij gedronken werden (vóór en na de maaltijd Luc. 22:17-20);

Volgens de Sederviering worden er vier bekens gedronken.
De Nederlandse vertaling geeft weer:

1. Ik zal jullie **uitleiden**: beker der heiliging, **Kos Kadesh**;
2. Ik zal jullie **redden**: beker der plagen, **Kos Hamakot**;
3. Ik zal jullie **verlossen**: beker der vrijkoping, verlossing, of dankzegging, **Kos Hage'oelah**;
4. Ik zal jullie **aannemen**: beker der aanneming en lofprijzing, **Kos Hallel**. Mogelijk is het deze beker die Yeshua aan zich voorbij liet gaan.

Ex.6:4-6: “Maar ook heb Ik de klacht der Israëlieten gehoord, die door de Egyptenaren tot slaven gemaakt zijn, en Ik heb gedacht aan mijn verbond. Zeg derhalve tot de Israëlieten: Ik ben de Here, Ik zal u onder de dwangarbeid der Egyptenaren **uitleiden**, u **redden** van hun slavernij en u **verlossen** door een uitgestrekte arm en onder zware gerichten. Ik zal Mij u tot een volk **aannemen** en Ik zal u tot een God zijn, opdat gij weet, dat Ik, de Here, uw God, het ben, die u onder de dwangarbeid der Egyptenaren uitleidt.”

Een beter verbond

Ook het laatste Avondmaal van Yeshua gebeurde op de avond dat Hij werd verraden. Die maaltijd zelf was een deel van de verlossing. Yeshua nam het brood en de wijn en verklaarde dat deze Zijn lichaam en bloed vertegenwoordigden, dat voor ‘velen’ zou worden geofferd. En Hij zei dat wij dat moeten doen “tot Mijn gedachtenis”, Lukas 22:19).

- Dat Paulus van “beker **na** de maaltijd” (1 Kor. 11:25) spreekt, duidt er op dat het destijds een Seder-maaltijd was. Bij alle andere maaltijden doet men Kiddush (zegening van de maaltijd met brood en wijn), waarbij de wijn eerst aan bod komt, niet nadien. Daarom kan er niet een gewone Kiddush mee bedoeld zijn.

Maar de Roomse kerk heeft bij haar afscheuring van de edele olijfboom er een aparte (afgescheurde) viering of gedenkfeest van gemaakt: de Eucharistie en de Protestantse en Evangelische kerken hebben die viering overgenomen onder een andere naam: Avondmaal.

Toen de Heer een “brood” nam, was dat **géén gegist brood** – want het was matze dat bij de Seder gegeten wordt. En dat past ook; want de Heer zelf is “ongezuurd” – zonder enige zonde of wereldgelijkvormigheid.

Wat een aanfluiting is het dan als men de Heer zou gedenken met gewoon gegist brood!

En als er in 1 Kor. 11:25 door Paulus vermeld wordt: "Blijf dit doen, zo dikwijls gij ... om Mij te gedenken", dan ligt het accent niet op "dikwijls", maar op "Mij", want de Korinthiërs hadden er een zootje van gemaakt (zie vers 20-22). Paulus zegt hier m.a.w. "Iedere keer als ge het brood eet en de beker drinkt, op een wijze zoals ik (Paulus) in de vorige verzen (verzen 23-25) heb gezegd, dán (!) verkondigt gij de dood des Heren - anders dus niet!"

Hoe dikwijls?

De kerken hebben ons doen denken dat dit liefst zo vaak mogelijk herhaald dient te worden. En welke dag zou daarvoor dan beter geschikt kunnen zijn dan de zondag, de vervanging voor de Shabbat die God had ingesteld! Hoe dikwijls? Wel, de verlossing uit Egypte moest voor God slechts éénmaal per jaar gevierd worden via een Sedermaaltijd.

In Exodus 24:8 lezen wij: "Toen nam Moshe [Mozes] het bloed en sprengde het op het volk en hij zeide: Zie, **het bloed van het Verbond dat de Eeuwige met u sluit**, op grond van al deze woorden." - In Lucas 21:20 zegt Yeshua : "Deze beker is het vernieuwde Verbond in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt."

Hebreeën 10:3-4

Doch door die offeranden werden ieder jaar de zonden in gedachtenis gebracht; want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren of bokken zonden zou wegnemen.

Daarom zijn wij krachtens Zijn wil eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Yeshua haMashiach. Want door **één offerande** heeft Hij voor altijd hen volmaakt, **die geheiligd worden.**

We gaan zo vaak voorbij aan het slot van deze tekst "**die geheiligd worden**", een proces wat ons hele leven in beslag neemt. Welke raadgever kan er beter zijn dan de Torah, Zijn Woord, Zijn instructies, Zijn wil !

Hebreeën 10:9-10

Daarna heeft Hij gezegd: Zie, hier ben Ik om uw wil te doen. Hij heft het eerste op, om het tweede te laten gelden. Krachtens die wil zijn wij eens voor altijd geheiligd door het offer van het lichaam van Yeshua de Messias.

Wijn en brood

Wijn

Wijn staat voor **leven** dat wordt uitgegoten en wat ons leven geeft. **Jes. 53:5**: “**de straf die ons de vrede aanbrengt was op hem**”.

Psalm 104: 15: “en **wijn**, die het hart des mensen **verheugt**, het aangezicht doende glanzen van olie; ja, **brood**, dat het hart des mensen **versterkt**.”

Prediker 9: 7: “**Welaan dan, eet uw brood met vreugde en drink uw wijn met een vrolijk hart**, want als gij dit doet, dan heeft God dit reeds lang zo gewild.”

Denk maar aan de Hebreeuwse uitspraak **Le-chajim** wat dagelijks wordt gebruikt in het Jodendom en wat leven betekent, ten leven, op het leven, proost enz....

Matt. 26:28: “Want dit is het **bloed** van **mijn verbond**, dat voor velen **vergoten wordt** tot **vergeving** van zonden.” Zodoende gaf Yeshua door Zijn dood het leven.

Brood of ongezuurd brood

Brood staat voor **voeding** en **Zijn Woord**. Denk maar aan het manna, het voedsel dat uit de hemel kwam.

Joh. 6: 31-32: “Onze vaders hebben het manna in de woestijn gegeten, zoals geschreven is: Brood uit de hemel gaf Hij hun te eten.” Yeshua zeide dan tot hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, **maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel**.

Joh. 6: 35: “Yeshua zeide tot hen: **Ik ben het brood des levens**; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.”

Joh. 6:51: “Ik ben het levende **brood**, dat uit de hemel nedergedaald is. Indien iemand van dit brood eet, hij zal in eeuwigheid leven; en het brood, dat Ik geven zal, is mijn vlees, voor het leven der wereld.”

Lucas 22:19 – 20: “En Hij nam een brood, sprak de dankzegging uit, brak het en gaf het hun, zeggende: Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; **doet dit tot mijn gedachtenis**. Evenzo de beker, na de maaltijd, zeggende: Deze beker is het vernieuwde **verbond** in **mijn bloed, die voor u uitgegoten wordt.**”

Zijn er dan tegenstrijdigheden?

Deut. 12:23: “Houd er echter aan vast, dat gij geen bloed eet, want het **bloed is de ziel** en gij zult niet de ziel met het vlees eten.”

Het is normaal dat het volk morde, want het is volgens de Torah **verboden om bloed te drinken en mensenvlees te eten.**

Laat het duidelijk zijn: wijn blijft wijn, matze blijft matze en brood blijft brood.

Nu, wat is het dan juist “de ziel” ?
“gij zult niet de ziel met het vlees eten”

De binnenste essentie:

Bij de beschrijving van de schepping van Adam, zegt de Torah: “G-d vormde de mens van het stof van de grond, en blies in zijn neus een **levensziel (Nisjmat Chaim)**. De mens werd [zo] een levend wezen (*Nefesj Chaja*)” (Genesis 2:7).

De Torah leert ons dat de menselijke ziel rechtstreeks van het binnenste van G-ds Essentie afkomstig is, op dezelfde manier waarop een zucht voortkomt uit iemands longen en borstholte.

Het lichaam in drie delen:

Deze drie delen worden in het Hebreeuws nefesj, roeach en nesjama genoemd.

Het woord **nesjama** is verwant aan het woord **nesjiema** dat letterlijk “adem” betekent en beide woorden komen van de stam **nasjam** hetgeen “ademen” betekent.

Roeach betekent “wind” en **nefesj** komt van het stamwoord **nafasj** hetgeen “rusten” betekent, zoals in het vers Exodus 31:17: “Op de zevende dag hield (G-d) op met werken en rustte (**nafasj**).”

De ziel komt van G-d. G-d blaast de ziel in de mens, zoals er geschreven staat in Genesis 2:7: “En G-d blies in zijn (Adams) neus **nisjmat chajiem** (de ziel van het leven).”

Van deze drie niveau's van de ziel is daarom **de nesjama de hoogste** en het dichtst bij G-d, terwijl de **nefesj** dat aspect van de ziel is, dat in het lichaam woont. **Roeach** staat tussen deze twee in, en **bindt** de mens met zijn spirituele Oorsprong. Het is om deze reden dat de G-ddelijke inspiratie in het Hebreeuws **Roeach HaKodesj** genoemd wordt.

De **nesjama** wordt alleen **beïnvloed door de gedachten**, de **roeach door de spraak** en de **nefesj door de daden**.

De ziel heeft zijn eerste aanhechting met het lichaam op het moment van de bevruchting en blijft daarbij tot het moment van de dood. De dood wordt daarom vaak in het Hebreeuws “het afscheid van de ziel” (**Jetsiat HaNesjama**) genoemd.

De ziel zonder lichaam is zich intens bewust van de fysieke omgeving van het lichaam. Dit geldt met name voordat het lichaam is begraven. De ziel rouwt dan letterlijk voor zijn lichaam gedurende **zeven dagen**. Men vindt hiervoor een aanwijzing in het vers: „**Zijn ziel rouwt voor hem**” (Job 14:22).

1Thess. 5: 23: En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw **geest, ziel en lichaam** moge bij de komst van onze Here Yeshua Hamaschiach blijken **in allen dele onberispelijk bewaard te blijven**.

Zelfs de discipelen hadden het er moeilijk mee !

Joh. 6: 41 – 42: “**De Joden dan morden** over Hem, omdat Hij gezegd had: **Ik ben het brood, dat uit de hemel nedergedaald is**, en zij zeiden: Is dit niet Yeshua, de zoon van Jozef, wiens vader en moeder wij kennen? Hoe zegt Hij nu: Ik ben uit de hemel nedergedaald?”

Joh. 6: 55-56: “Want mijn vlees is ware spijs en mijn bloed is ware drank. “Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem.”

Nogmaals: wijn blijft wijn, matze blijft matze en brood blijft brood.

Joh. 6: 59-63: “Dit zeide Hij, lerende in de synagoge te Kafarnaum. Vele dan van zijn discipelen hoorden dit en zeiden: **Deze rede is hard; wie kan haar aanhoren?** Yeshua nu wist bij Zichzelf, dat zijn discipelen hierover morden, en Hij zeide tot hen: **Geeft u dit aanstoot?** Wat dan, indien gij de Zoon des mensen daarheen zaagt opvaren, waar Hij tevoren was? De Geest is het, die levend maakt, **het vlees doet geen nut**; de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven.”

Gen. 14: 18: “En Melchisedek, de koning van Salem, bracht brood en wijn; hij nu was een priester van God, de Allerhoogste.”

Hebr. 5: 6: “zoals Hij ook op een andere plaats spreekt: **Gij zijt priester in eeuwigheid** naar de ordening van Melchisedek.”

In Lucas 24 staat een opmerkelijke tekst. De discipelen hadden veel tijd doorgebracht met de meester, maar wat hadden ze begrepen? En dan staat er in vers 45: **Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen.** Eigenlijk was het zelfs voor hun niet allemaal duidelijk en was er een moment voorzien tot openbaring. Ieder van ons heeft een moment in zijn of haar leven om de dingen beter te begrijpen.

Waarom zijn er zovelen zwak en ziek?

1 Kor. 11: 27 – 30: “Wie dus op **onwaardige wijze het brood eet of de beker des Heren drinkt**, zal zich bezondigen aan het **lichaam en bloed des Heren**. Maar ieder beproeve zichzelf en ete dan van het brood en drinke uit de beker. Want wie eet en drinkt, eet en drinkt tot zijn eigen oordeel, **als hij het lichaam niet onderscheidt. Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk** en er ontslapen niet weinigen.”

Shalom

Messiaanshetlevendwater.be